

Συγκατοίκηση με ηλικιωμένους – Μια πιθανή απάντηση σε προβλήματα σχετικά με τη γήρανση

Οι προκλήσεις της γήρανσης είναι ευρέως αναγνωρισμένες σε όλη την Ε.Ε. Οι σημερινές κοινωνικές και οικογενειακές δομές, που βασίζονται κυρίως στον ατομικισμό, θα πρέπει να προσαρμοστούν, εάν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε κάποια από τα επερχόμενα θέματα. Στη Γαλλία, η έννοια του «διαμοιρασμού κατοικίας μεταξύ γενεών» που ήλθε κατευθείαν από της Η.Π.Α., έχει τάση εξάπλωσης. Ενώ φοιτητές και νέοι εργαζόμενοι, συχνά, προσπαθούν να πληρώσουν πολύ υψηλά ενοίκια, οι ηλικιωμένοι ζουν σε σπίτια υπερβολικά μεγάλα γι' αυτούς με αποτέλεσμα να υποφέρουν από απομόνωση. Η έννοια του «διαμοιρασμού οικίας μεταξύ γενεών» φαίνεται να είναι η ιδανική συμφωνία. Οι ηλικιωμένοι παρέχουν ένα δωμάτιο με αντάλλαγμα ένα χαμηλό ενοίκιο ή υπηρεσίες. Αυτό τους επιτρέπει να επωφελοούνται από την παρέα ενός νέου ανθρώπου αλλά, επίσης, από τη βοήθειά τους στα ψώνια ή το μαγείρεμα. Εκτός από το χαμηλό ενοίκιο, οι νέοι, από την άλλη, απολαμβάνουν την παρουσία ενός «μέντορα». Σύμφωνα με τα στατιστικά, το 2013, στη Γαλλία, το 21% των ανδρών και πάνω από το 50% των γυναικών άνω των 75 ετών ζούσαν μόνοι. Άλλα προγράμματα, όπως το Cocoon3S, προτείνει την αλληλέγγυα επιμερισμένη κατανομή μεταξύ 4 έως 6 ηλικιωμένων, γεγονός που επιτρέπει την αντιμετώπιση της μοναξιάς αλλά επίσης, τη δημιουργία βιώσιμων σχέσεων αμοιβαίας υποστήριξης. Στο Βέλγιο, τα κτίρια και οι γειτονιές τα οποία μοιράζονται διαφορετικές γενιές επιτρέπουν την αντιμετώπιση, όχι μόνον των προβλημάτων αυτών αλλά και πολλών άλλων, όπως τις δυσκολίες των γονέων να επιτύχουν υγιή ισορροπία μεταξύ εργασίας και οικογενειακής ζωής. Στην Κίνα, τον Καναδά και τις Η.Π.Α., τα διαγενεακά κέντρα ηλικιωμένων και νέων παιδιών επιτρέπουν στους ηλικιωμένους να έχουν μεγαλύτερη κοινωνική αλληλεπίδραση και συνεπακόλουθα να περιοριστεί η μοναξιά τους, να καθυστερήσει η ψυχική κατάπτωση, να μειωθεί η αρτηριακή πίεση και ο κίνδυνος ασθενειών. Από την άλλη πλευρά, αυτή η διαγενεακή αλληλεπίδραση ενισχύει, ακόμη, την κοινωνική και προσωπική ανάπτυξη των παιδιών. Αυτά με τη σειρά τους αναπτύσσουν μια πιο θετική εικόνα απέναντι στους ηλικιωμένους και νιώθουν πιο άνετα κοντά σε άτομα με αναπηρίες και προβλήματα. Τα προγράμματα αυτά, τα οποία επιδιώκουν να επιδιορθώσουν το κοινωνικό και αλληλέγγυο οικοδόμημα των κοινωνιών μας, αποτελούν μαζί με την προσαρμογή των εργασιακών συνθηκών στις νέες πραγματικότητες, απαραίτητη προϋπόθεση για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των Ευρωπαίων πολιτών.

Πηγή: AIM Flash No 170

Μτφ: Γραμματεία Ο.Α.Τ.Υ.Ε.